

Motion till riksdagen 2010/11:Ju274

av **Saila Quicklund och Eva Lohman (M)**

Ersättning till brottsoffer

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om ersättning till brottsoffer.

Motivering

I Sverige drabbas många medborgare av brott varje år. Förutom den kränkning som det innebär att bli utsatt för brott och den påfrestning som en rättegång innebär, tvingas brottsoffer att fortsätta kämpa även efter att de fått sitt skadestånd prövat i domstol. Brottsoffer måste själva lägga ner omfattande arbete på att försöka få ut skadeersättningen från gärningsmannen eller via sitt eget försäkringsbolag om man har en egen försäkring.

För att brottsoffret skall kunna vända sig till Brottsoffermyndigheten krävs att han eller hon visar att gärningsmannen saknar utmättningsbara tillgångar. Därefter kan brottsoffret begära ersättning från myndigheten. Brottsoffermyndigheten gör därefter en självständig bedömning av skadeersättningens storlek. Detta förfarande är, när domstolarna har sakprövat skadeståndsyRKandet från brottsoffret, en onödig och författningsmässigt tvivelaktig metod. Det kan inte vara rimligt att en myndighet överprövar en lagakraftvunnen dom. Det enda rimliga borde vara att brottsoffret med en lagakraftvunnen dom kan vända sig till Brottsoffermyndigheten för att få ut den ersättning som domstolen dömt ut. Staten kan sedan regressivt kräva gärningsmannen på skadeståndersättningen.

Genom att Brottsoffermyndigheten inte sakprövar de skadeersättningar som prövats av domstol och att brottsoffret inte tvingas visa att förövaren saknar utmättningsbara tillgångar kan processen förenklas och bli snabbare.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 26 oktober 2010

Saila Quicklund (M)

Eva Lohman (M)